

δημιουργία, ξανά!

Πολιτική δήλωση
της Εθνικής Επιτροπής
της πολιτικής κίνησης
«δημιουργία, ξανά!»

Αθήνα, 14/11/2013

Η «Δημιουργία, Ξανά!» στην Ελληνική πολιτική σκηνή

Η «Δημιουργία, ξανά!» συμπληρώνοντας ένα χρόνο παρουσίας στην Ελληνική πολιτική σκηνή οργάνωσε το συνέδριο της τον Απρίλιο του 2013.

Στο Συνέδριο αυτό εκλέχθηκαν νέα όργανα, Πρόεδρος, Πολιτικό Συμβούλιο και το ανώτατο όργανο μεταξύ δύο Συνεδρίων, η Εθνική Επιτροπή.

Στην περίοδο που μεσολάβησε από την ίδρυσή της, η «Δημιουργία, ξανά!» εδραίωσε την παρουσία της στον πολιτικό χώρο της προόδου, της μεταρρύθμισης, της ελευθερίας και της Ευρώπης ενώ ταυτόχρονα συνεχίζει την αναδιοργάνωσή της σε εθνικό επίπεδο. Νέες οργανώσεις ιδρύονται σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό, με εξωστρεφή προσανατολισμό και δραστηριότητα συντονισμένη με τις τοπικές κοινωνίες, ενώ ένα νέο οργανόγραμμα και τρόπος συλλογικής εργασίας σχεδιάστηκε και μπαίνει σε εφαρμογή. Διεθνείς σχέσεις αναπτύσσονται με αντίστοιχους πολιτικούς φορείς και οργανισμούς, ενώ εγκαθιδρύονται δίαυλοι επικοινωνίας με τον δημιουργικό ελληνισμό και τους φορείς του.

Την 28η Σεπτεμβρίου συνεδρίασε πανηγυρικά η Εθνική Επιτροπή, στην οποία παρουσιάστηκε το Σχέδιο Πολιτικής Στρατηγικής του κόμματος, που εκπονήθηκε από ομάδα στελεχών με τον συντονισμό του αρμόδιου Αντιπροέδρου. Αυτό περιλαμβάνει τις βασικές αρχές και αξιακές αναφορές, καθώς και την πολιτική ανάλυση, τις κατευθύνσεις και τις επιλογές στο πολιτικό περιβάλλον που διαμορφώνεται στη χώρα μας.

Η εισήγηση εγκρίθηκε ομόφωνα και αποτελεί το πλαίσιο αναφοράς της “Δημιουργίας”, καθώς και τη βάση των επιλογών της σε σχέση με τις πολιτικές αναμετρήσεις που έρχονται.

Τα συμπεράσματα της εισήγησης αποτελούν την παρούσα Πολιτική Δήλωση της Εθνικής της Επιτροπής.

Η Εθνική Επιτροπή, σε αυτές τις κρίσιμες για τη χώρα μας στιγμές, καλεί κάθε σκεπτόμενο Έλληνα πολίτη να συμμετάσχει ενεργά στα πολιτικά πράγματα. Να μην αφήσει τη χώρα στον αυτόματο και διεφθαρμένο πιλότο της Κυβέρνησης, της ανεργμάλιστα κι ανεύθυνης αντιπολίτευσης και των πιστωτών.

Η «Δημιουργία, ξανά!» είναι η κύρια δύναμη μιας αξιόπιστης αντιπολίτευσης της ορθολογικής ελπίδας και δηλώνει ότι είναι αποφασισμένη να αλλάξει τη χώρα.

1 Οι Βασικές μας Αξίες

Το πλαίσιο αξιών το οποίο ορίζει την πολιτική μας αντίληψη συνοψίζεται σε τέσσερις βασικές αρχές:

1.1 Η Ελευθερία και η Ευθύνη

Η Ελευθερία είναι το βασικό αγαθό το οποίο οφείλουμε να προασπίζουμε και να επεκτείνουμε. Επιδέχεται περιορισμούς μόνον απολύτως αναγκαίους για το κοινό συμφέρον και την ομαλή συμβίωση, αιτιολογημένους και ελεγχόμενους. Μόνον άνθρωποι ελεύθεροι μπορούν να αναπτύξουν τις δημιουργικές τους ικανότητες και να δημιουργήσουν ισχυρές και ευημερούσες κοινωνίες. Είναι άνθρωποι που μαθαίνουν να διαμορφώνουν τη ζωή και το μέλλον τους σύμφωνα με τις αποφάσεις τους, να έχουν φιλοδοξίες, να βάζουν στόχους και να τους πετυχαίνουν, να σχεδιάζουν και να επιχειρούν, να παράγουν εντέλει πλούτο και γνώση για τον εαυτό τους και για το σύνολο.

Η ελευθερία στις επιλογές, οικονομικές και κοινωνικές, προϋποθέτει την κατανόηση του άλλου και την αποδοχή της διαφοράς. Μόνον έτσι μπορούν όλοι να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν συνειδητά προσωπικές επιλογές, εργασιακές, κοινωνικές, τρόπου ζωής.

Η Ευθύνη είναι το απαραίτητο δίδυμο της Ελευθερίας. Αληθινή Ελευθερία μπορεί να υπάρχει μόνο σε συνδυασμό με την Ευθύνη. Οι επιλογές που γίνονται από πολίτες που έχουν πρόσβαση στην πληροφορία και έχουν τη δυνατότητα να την αναλύσουν έχουν πάντοτε συνέπειες, θετικές ή αρνητικές, είτε ατομικές, είτε συλλογικές. Κάθε ένας είναι υπεύθυνος για τις συνέπειες των επιλογών του. Η δυνατότητα του λάθους αλλά και η αποδοχή και κατανόησή του είναι βασικά στοιχεία της υπευθυνότητας, άρα και της Ελευθερίας στην πλήρη, αληθινή της έκφραση.

Προϋποθέτει επίσης Παιδεία και καλλιέργεια. Ελευθερία χωρίς καλλιέργεια και καθολική πρόσβαση στην Παιδεία και την γνώση που παράγουν υπεύθυνους πολίτες δεν μπορεί να υπάρξει. Η ευθύνη και η ελευθερία προϋποθέτουν ακόμη πρόσβαση στην πληροφορία, τη γνώση και συμμετοχή στον δημόσιο διάλογο, άρα διαφάνεια παντού και ανοιχτά σε όλους ΜΜΕ.

Ακόμη όμως και όταν υπάρχει ελεύθερη πληροφόρηση, εάν οι πολίτες στερούνται τα εργαλεία να την αναλύσουν κριτικά και να καταλήξουν σε συμπεράσματα με βάση ένα σύστημα αξιών, αυτά που παρέχει η Παιδεία με την ευρεία έννοια, οι επιλογές των πολιτών είναι περιορισμένες. Ο ρόλος της Παιδείας στον δρόμο για την ευθύνη και την ελευθερία είναι για τον λόγο αυτό καθοριστικός.

Η ευθύνη προς τις γενιές που θα ακολουθήσουν, αλλά και προς τους συνανθρώπους μας, εισάγει την έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο καθώς και την επεξεργασία πολιτικών συμβατών με την διασφάλιση της ποιότητας του περιβάλλοντος μας. Είναι η ατομική και συλλογική ευθύνη που κατευθύνει το ενδιαφέρον και τις πράξεις μας, ώστε να εξασφαλίζεται ένα καλύτερο και βιώσιμο σήμερα που οδηγεί σε ένα ακόμη καλύτερο αύριο για όλους.

Η ξεκάθαρη χρήση του όρου “Ελευθερία” σε συνδυασμό με την Ευθύνη και με την καταγγελία του πατερναλιστικού κρατισμού διασαφηνίζει την τοποθέτηση της Δημιουργίας.

|| Η ελευθερία και η ευθύνη μάς συμφέρουν

1.2 Η Πρόοδος και η Αλληλεγγύη

Οι κοινωνίες προοδεύουν, δηλαδή επινοούν μορφές οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης και τρόπους ζωής που εξασφαλίζουν καλύτερες συνθήκες ζωής και μεγαλύτερη ελευθερία για όλους, ή οπισθοδρομούν μένοντας στάσιμες σε παρωχημένες μορφές οργάνωσης που παράγουν λιγότερο πλούτο και περισσότερη καταπίεση της δημιουργικότητας.

Η συλλογική πρόοδος είναι το αποτέλεσμα της δυνατότητας ατομικής προόδου κάθε ενός ατόμου, δηλαδή της δυνατότητας που τού παρέχει η κοινωνική οργάνωση να επινοεί και να σχεδιάζει τη ζωή του ελεύθερα και υπεύθυνα. Να έχει αρκετές, ίδιες με τους άλλους ευκαιρίες για την ανάπτυξη των δυνατοτήτων του.

Σε αντίθεση με τους νεοσυντηρητικούς και ορισμένες νεοφιλελεύθερες απόψεις, η «Δημιουργία, ξανά!» πιστεύει ότι η πρόοδος, δηλαδή η εξέλιξη των κοινωνιών προς το καλύτερο, είναι αποτέλεσμα ενός συλλογικού οράματος και όχι ενός αυτοματισμού της Αγοράς. Το μέλλον περιέχει τις πολιτικές επιλογές του παρελθόντος. Αυτή η τοποθέτηση, όπως και η έμφαση στην αλληλεγγύη, είναι το κλειδί της πρόσβασης της στα ευρέα εκείνα στρώματα που μοιράζονται μια παρόμοια ιδέα για το μέλλον.

|| Η πρόοδος μάς συμφέρει

Η αλληλεγγύη είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αλλαγή και την πρόοδο. Στάσιμες κοινωνίες και οικονομίες παρακαμάζουν, εκφυλίζονται και πεθαίνουν. Η διαρκής ατομική και συλλογική αλλαγή παράγει ανασφάλεια, καθώς και δυσάρεστα και απρόβλεπτα ατυχήματα. Κάθε επιτυχίας προηγούνται και έπονται πολλές αποτυχίες. Η κοινωνική αλληλεγγύη, μέσω των συστημάτων πρόνοιας (υγείας και σύνταξης), αλλά και οι δράσεις στήριξης όσων επιθυμούν να ξαναπροσπαθήσουν, ελαχιστοποιεί την απώλεια πολύτιμων ανθρώπινων πόρων, απελευθερώνει την δημιουργικότητα και ενθαρρύνει το λελογισμένο ρίσκο από το οποίο όλοι επωφελούνται. Η αλληλεγγύη εξασφαλίζει ότι ο κίνδυνος της αποτυχίας δεν αποθαρρύνει την προσπάθεια.

Η αλληλεγγύη είναι αυτή που δίνει τη δυνατότητα σε όλους να προσπαθήσουν και πάλι, εφόσον θέλουν και οι ίδιοι να βοηθηθούν. Εξασφαλίζει έτσι ότι οι άνθρωποι αισθάνονται ασφαλέστεροι με την αλλαγή. Άρα το δίχτυ κοινωνικής προστασίας είναι βασικό στοιχείο παραγωγικότητας. Με τον ίδιο τρόπο, και η εξασφάλιση υποστήριξης όσον αφορά θέματα υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών παροχών που εξασφαλίζουν τη μητρότητα και την πατρότητα (όπως φύλαξη των παιδιών και παιδικόι σταθμοί) απελευθερώνουν πόρους, χρόνο και δημιουργικότητα σε όλους. Τα κράτη με ανεπτυγμένα και αποτελεσματικά συστήματα πρόνοιας έχουν πιο τολμηρούς πληθυσμούς, έτοιμους να προσαρμόζονται και να αλλάζουν.

Δεν είμαστε υπέρ ενός πατερναλιστικού κράτους, μιας αλληλεγγύης που μοιάζει με φιλανθρωπία. Η αλληλεγγύη για εμάς, για να είναι ηθική, οφείλει να διασφαλίζει την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του αποδέκτη, αλλά και να δίνει έμφαση στην ευθύνη του.

Πρέπει να διασφαλίζει επιπλέον ότι τα χρήματα των φορολογουμένων που παρέχουν την αλληλεγγύη χρησιμοποιούνται σωστά και δεν χάνονται. Είναι αλληλεγγύη-επένδυση.

Η ανάδειξη της σημασίας της αλληλεγγύης θα δώσει τη δυνατότητα έμφασης στο απολύτως ελλιπές σύστημα κοινωνικής προστασίας της χώρας. Θα το τοποθετήσουμε στο κέντρο της ατζέντας μας.

Η ΝΔ είναι δικαίως πολύ ευάλωτη σε αυτό το ζήτημα, καθώς οι παροχές του συστήματος υγείας και κοινωνικής ασφάλισης για τους πιο αδύναμους όλο και λιγοστεύουν ποσοτικά και χειροτερεύουν ποιοτικά. Η ΝΔ ούτε μπορεί, ούτε ενδιαφέρεται να κάνει αυτά που πρέπει για να το διορθώσει. Ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη μεριά κατηλεύτεται το φόβο και την οργή που γεννιούνται από αυτήν την κατάσταση, χωρίς να πείθει κανέναν πως έχει να προτείνει λύσεις βελτίωσης της απόδοσης χωρίς πρόσθετους, αβάσταχτους φόρους και απαγορευτικά κόστη.

Το θέμα των ανέργων ανασφάλιστων είναι από τα κεντρικά θέματα που σκοπεύει να αναδείξει η «Δημιουργία, ξανά!». Στη χώρα μας, παρά το τεράστιο κόστος του συστήματος Υγείας, ένας τεράστιος αριθμός πολιτών δεν έχει νομίμως πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη.

|| Η αλληλεγγύη μάς συμφέρει

1.3 Η Θέση της Χώρας στην Ευρώπη

Τέλος, βασική επιλογή της Δημιουργίας αποτελεί ότι το πλεονέκτημα της Ελλάδας είναι η δυνατότητά της να βρίσκεται θεσμικά, οικονομικά και κοινωνικά ανάμεσα στα προηγμένα κράτη της Ευρώπης και όχι στα κράτη της Μέσης Ανατολής ή της Αφρικής.

Πρέπει λοιπόν να συμβάλλει με θετικές και λογικές προτάσεις στη διαδικασία και τους στόχους της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και να αναπτύξει επιχειρήματα για το συνολικότερο συμφέρον του Ευρωπαϊκού εγχειρήματος που θα προκύψει από τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων.

Σκοπός μας είναι η ισχυροποίηση της θέσης της Ευρώπης σε έναν ανταγωνιστικό κόσμο. Αυτός είναι και ο μόνος τρόπος να προστατευθεί και ισχυροποιηθεί το ευρωπαϊκό μοντέλο ζωής, αλληλεγγύης, ανάπτυξης και ελευθεριών, σε έναν κόσμο όπου αναπτύσσονται ηπειρωτικές οικονομίες και κράτη, πολλά από τα οποία δεν διακατέχονται από δημοκρατικά ιδεώδη.

Η γνώση και η κατανόηση της πραγματικότητας, ο δημοκρατικός διάλογος και αντιπαράθεση, στηριγμένος σε αρχές και αξίες με πλήρη γνώση της πραγματικότητας, είναι ο μόνος τρόπος που με τον οποίο οι πολίτες μπορούν να κατανοήσουν τα ζητήματα και να οδηγηθούν στην λύση τους. Προϋπόθεση για την Δημοκρατία, για την πρόοδο, την ελευθερία, την ευθύνη είναι για τον λόγο αυτό η αλήθεια. Όλη η αλήθεια, όσο δύσκολη και να είναι αυτή. Για κάθε θέμα.

Για αυτό τελικά:

|| Η αλήθεια μάς συμφέρει

2 Εκτίμηση της Τρέχουσας Πολιτικής Κατάστασης

2.1 Το ιστορικό της Κρίσης

Όλοι γνωρίζουμε πως η κατάρρευση είχε ωριμάσει σταδιακά με την αδυναμία πραγματοποίησης των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, γνωστών σε όλους εδώ και χρόνια από τις εκθέσεις όλων των Διεθνών Οργανισμών, από το εξαντλημένο, πελατειακό και βαθιά διεφθαρμένο ΠΑΣΟΚ του 2000 – 2004. Θεμελιώδης αποτυχία κι ατολμία σε συνταξιοδοτικό, σύστημα υγείας, αγορά εργασίας, ιδιωτικοποιήσεις, ανεξαρτησία δημόσιας διοίκησης, δικαιοσύνη, ΔΕΚΟ...

Γνωρίζουμε ακόμη ότι στην καμπή του 2004, οπότε η χώρα ήταν έτοιμη για ριζικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις και η κοινωνία ψήφισε γι' αυτές, η ομάδα των κ.κ. Καραμανλή, Παυλόπουλου, Αλογοσκούφη της ΝΔ πολιτεύθηκε με τον πλέον τυχοδιωκτικό τρόπο.

Γνωρίζουμε επίσης ότι όλα αυτά ήταν ήδη γνωστά στο ΠΑΣΟΚ και την ΝΔ πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση. Κι ενώ όλοι κοιτούσαν τρομαγμένοι το τσουνάμι να έρχεται και οι Ευρωπαίοι χτυπούσαν, κατ' ιδίαν, αρχικά καμπανάκια και μετά σήμαντρα, ο κ. Παπανδρέου προτίμησε να κερδίσει τις εκλογές που θα κέρδιζε έτσι κι αλλιώς, αυτο-αιχμαλωτιζόμενος με το "λεφτά υπάρχουν".

Την απατηλή ρητορεία του κ. Παπανδρέου και τις δικολαβίστικες κατασκευές του κ. Βενιζέλου ακολούθησε η τυχοδιωκτική συμπεριφορά του αντι-μνημονιακού κ. Σαμαρά. Κάθε φορά που κατατρόμαζε τον ελαφρώς αλλοπαρμένο πρώην πρωθυπουργό όταν στεκόταν απέναντι σε κάθε μέτρο που ίσως έφερνε μια αλλαγή, τρομοκρατούσε επίσης τους επενδυτές και την Ευρώπη και, δίνοντας αέρα στις συντεχνίες, καταδίκαιζε τα ίδια αυτά μέτρα που ήξερε ότι θα κληθεί να εφαρμόσει ως κυβέρνηση.

Και φυσικά, ακολούθησε η θεαματική «κωλοτούμπα» στην τελική ευθεία για την πρωθυπουργία του. Με τα απόνερα της ρητορείας του, από Ζάππειο σε Ζάππειο, πριμοδότησε τους λαϊκιστές και τους οπαδούς του κ. Καμμένου. Ταυτόχρονα, αναβάθμισε τον κ. Τσίπρα για το στενό κομματικό του συμφέρον. Ο κ. Τσίπρας ακολουθεί την πεπατημένη της ρητορείας του κ. Σαμαρά, έως ότου να επιχειρήσει και αυτός την δική του θεαματική κωλοτούμπα (η οποία κανείς δεν εγγυάται ότι θα είναι επιτυχής).

Αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι λοιπόν μαζεύονται και ξανά-μαζεύονται και συνωστίζονται και διαγκωνίζονται για να πείσουν πως θα τα αλλάξουν όλα, ενώ το μόνο σχέδιο που έχουν υπόψη τους είναι η ανέμπνευστη λογιστική προσέγγιση της Τρόικας, η οποία από την πλευρά της δεν μπορεί να τους πάρει στα σοβαρά.

Οι Ευρωπαίοι διαπραγματεύονται σκληρά αλλά διαπραγματεύονται αληθινά και συμβιβάζονται όταν αντιμετωπίζουν επιχειρήματα, εναλλακτικές προτάσεις, σχέδιο. Κανείς δεν θέλει μια χώρα ζητιάνα στην αυλή του. Αλλά κανείς σοβαρός δεν επιτρέπει στον εαυτό του να διαπραγματευθεί με κάποιον που δεν ξέρει άλλο από το να ζητιανεύει γιατί δεν έχει μάθει να παράγει τίποτα εκτός από παρακάλια.

Οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι προσπαθούν στην πραγματικότητα να μας κάνουν να αποδεχτούμε ότι θα βρουν κάπου μέσα τους αυτό που χρειάζεται για την αλλαγή: την αναγκαία φαντασία, τη δημιουργικότητα, την ανατρεπτική διάθεση να συγκροτήσουν στο νου τους μίαν Ελλάδα

διαφορετική, πρωτότυπη και καινοτόμο. Να σχεδιάσουν νέες μεθόδους, να απαγκιστρωθούν από τον ολόδικό τους κρατικό πατερναλισμό, από τα σόγια, από τους εθνικούς εργολάβους.

Υποστηρίζουν ότι θα είναι αυτοί οι ίδιοι που θα αντιληφθούν τη νέα εποχή, θα διεκδικήσουν για τον τόπο μια άλλη θέση στον διεθνή καταμερισμό εργασίας, θα επινοήσουν το μηχανισμό που θα προωθεί νέους και ταλαντούχους ανθρώπους παντού, θα συζητήσουν και θα διαπραγματευτούν με επάρκεια και επιχειρήματα με τους ξένους τεχνοκράτες και πιστωτές το πρόγραμμα ανάπτυξης της χώρας, ότι θα εγκιβωτίσουν το τέρας του λαϊκισμού από το οποίο ζει ο δικός τους αυτάρεσκος αυταρχισμός.

Τους πιστεύει κανείς; Είναι μια γενιά κι ένας λόγος που έρχεται από το παρελθόν όπου απεγνωσμένα επιχειρούν να μας κρατήσουν όλους μαζί τους.

Οι πρασινομπλέ που μοίρασαν επί δεκαετίες μεταξύ τους την εξουσία και μαζί οι συγκυριακές μεταλλάξεις τους δεν μπορούν τώρα που πρέπει, γιατί δεν έπραξαν αυτά που έπρεπε όταν μπορούσαν. Ξέρουν μόνο να κρατούν το τιμόνι στην ίδια πορεία, ταχέως καθοδική, αρκεί να μην θιγούν τα δικά τους προνόμια, αρκεί να κουμαντάρουν οι ίδιοι. Βασιλιάδες σε ερείπια, αλλά τουλάχιστον βασιλιάδες. Η απελπισία της παρακμής.

2.2 Η πραγματικότητα σήμερα

Μπορεί κανείς να αγνοήσει την πραγματικότητα, όχι όμως τις συνέπειες του να αγνοεί την πραγματικότητα.

Καμία κοινωνία με ανεργία κοντά στο 30% (δηλαδή τόσους πολύτιμους πόρους αργούς) δεν μπορεί να αναπτυχθεί, πόσω δε μάλλον να ισορροπήσει τον προϋπολογισμό της και τα δημόσια οικονομικά της σε επίπεδο ανεπτυγμένης οικονομίας. Δεν μπορεί μάλιστα καν να ζήσει ευπρεπώς από τον λίγο πλούτο που παράγει η εργασία των υπολοίπων, πολλοί εκ των οποίων άλλωστε εργάζονται μη παραγωγικά. Είναι καταδικασμένη σε ένα διαρκώς φθίνον βιοτικό επίπεδο, το οποίο θα συντηρεί, όσο το συντηρεί, ζητιανεύοντας.

Καμιά οικονομία τόσο απαξιωμένη και σε τέτοιο βαθμό αναξιόπιστη, ανασφαλής κι εξευτελισμένη δεν μπορεί να προσελκύσει επενδύσεις, δηλαδή μακροχρόνια όνειρα. Καμιά χώρα που χάνει τους δυναμικούς πολίτες της με τέτοιους ρυθμούς δεν μπορεί να ορθοποδήσει. Και καμιά νέα ιδέα δεν μπορεί να λάμψει ως νέα, φερόμενη από παλιούς και φθαρμένους εξάγγελους.

Εν κατακλείδι, καμιά τόσο ασταθής κατάσταση, σε ένα τόσο ανισόρροπο και μεταβαλλόμενο περιβάλλον, δε μπορεί να διαρκέσει επί μακρόν.

Αναζητείται προοπτική, αναζητείται αξιόπιστη ορθολογική ελπίδα.

2.3 Οι τρεις δρόμοι της χώρας

Εάν δεν μπορεί να βελτιωθεί η παραγωγή πλούτου, δηλαδή προϊόντων και υπηρεσιών που κάποιος στον κόσμο είναι διατεθειμένος να αγοράσει στην τιμή και στην ποιότητα που προσφέρονται, τότε αναπόφευκτα υποτιμάται διαρκώς η αξία της αμοιβής της εργασίας ώστε να αντιστοιχεί τελικά στον πραγματικό πλούτο που παράγεται. Αυτό είναι η αυτόματη διαδικασία της σταθεροποίησης χωρίς αναπτυξιακή δυναμική που ακολουθείται.

2.3.1 Ο δρόμος της καταστροφής

Αποπομπή από το ευρώ, εξωτερική υποτίμηση, έξοδος από την Ε.Ε., επιστροφή στον προστατευτισμό, απομονωτισμός, γενικευμένη φτώχεια σε μια μικρή περιφερειακή αγορά, πολιτική ένταση και εθνική αποσύνθεση.

Η νομισματική υποτίμηση είναι εξ' ορισμού οριζόντια. Γι' αυτό η εξισορροπητική της επίπτωση ξεφουσκώνει πολύ γρήγορα και το τσουνάμι επιστρέφει χειρότερο. Όλοι γίνονται πολύ φτωχότεροι ισόποσα. Η εγχώρια περιουσία τους και τα εισοδήματά τους απαξιώνονται όμοια, είτε είναι παραγωγικοί είτε όχι. Εν συνεχεία τα πάντα γίνονται ακριβότερα, καθώς δεν υπάρχει νόμισμα με επαρκή διεθνή αξία για να προμηθευτεί μια ανοιχτή στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας οικονομία ούτε καν τα απαιτούμενα για να συνεχίσει να παράγει τα δικά της προϊόντα και υπηρεσίες. Δεν επηρεάζονται δηλαδή μόνο τα ανελαστικά και λιγότερο ανελαστικά τελικά καταναλωτικά αγαθά που παράγονται αλλού, όπως τρόφιμα, αυτοκίνητα κλπ, αλλά επίσης και καίρια βασικοί παραγωγικοί συντελεστές, μηχανήματα, μεταφορικά μέσα, προϊόντα τεχνολογίας, πρώτες ύλες από πετρέλαιο ως καφέ...

Και βέβαια δεν είναι ιδιαίτερα ελκυστική για οποιαδήποτε μακροχρόνια επένδυση υψηλής προστιθέμενης αξίας μια χώρα με διαρκώς υποτιμώμενο νόμισμα, καθώς ο επενδυτής γνωρίζει πως θα βλέπει την επένδυσή του να απαξιώνεται διαρκώς.

Σε μιαν οικονομία της οποίας η παραγωγική διαδικασία είναι ενσωματωμένη στην παγκόσμια κατανομή εργασίας στον υψηλό βαθμό που είναι ενσωματωμένη η Ελληνική οικονομία, σε μια κοινωνία όπου πάνω από το 60% του πληθυσμού ζει σε μεγάλα αστικά κέντρα, αυτή η εξέλιξη ισοδυναμεί με μια απότομη επιστροφή σε έναν λιγότερο αποτελεσματικό εσωτερικό καταμερισμό εργασίας, σε μια πορεία προς το παρελθόν, σε ένα παραγωγικό μοντέλο που η κοινωνία έχει ξεχάσει πώς λειτουργούσε. Για τον λόγο αυτό η Ελλάδα δεν μπορεί να επιστρέψει ούτε στο '90, ούτε στο '80. Θα επιστρέψει εκεί από όπου ξεκίνησε την πορεία της προς τον κόσμο. Τότε που άρχισε να μαθαίνει πώς γυρίζει ο τροχός. Γιατί θα αναγκαστεί να τον ξαναφτιάξει, αν προλάβει να τα καταφέρει.

2.3.2 Ο δρόμος της φτωχοποίησης (η πολιτική της κυβέρνησης)

Η πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης που εφαρμόζει η κυβέρνηση μέσω της αύξησης των φόρων και της μείωσης των αμοιβών είναι επίσης οριζόντια (ενώ θα μπορούσε να μην είναι) και γι' αυτό έχει ανάλογες στρεβλωτικές επιπτώσεις.

Συνήθως υποτιμά ισόποσα τον παραγωγικό και τον μη παραγωγικό τομέα, την αμοιβή του εργαζόμενου που παράγει πλούτο (δηλαδή προϊόντα και υπηρεσίες) με την εργασία του και αυτού που παράγει λιγότερο, δεν παράγει τίποτα ή ακόμη χειρότερα παράγει όχληση και εμπόδια.

Πολύ συχνά μάλιστα, υποτιμά περισσότερο την αμοιβή της παραγωγικής δραστηριότητας σε σχέση με την μη παραγωγική τόσο στη δημόσια, όσο στην παρασιτική ιδιωτική εκδοχή της. Την μη παραγωγική δηλαδή συστηματικά την προστατεύει και συγκριτικά ανταμείβει.

Σε κάθε περίπτωση, η στρέβλωση διατηρείται και απλώς αναπαράγεται εντεινόμενη, κάθε φορά σε χαμηλότερο επίπεδο. Τα λογιστικά αποτελέσματα επιτυγχάνονται με την άνιση και κυρίως αντιπαραγωγική διανομή μιας διαρκώς μεγεθυνόμενης φτώχειας. Είμαστε ξεκάθαρα σε μια διαδικασία συνολικής φτωχοποίησης της χώρας.

Εκεί ακριβώς το οικονομικό πρόβλημα παύει να είναι οικονομικό και γίνεται πολιτικό. Η αναπτυξιακή διαδικασία είναι μια διαδικασία αύξησης του παραγόμενου πλούτου, δηλαδή προϊόντων και υπηρεσιών που κάποιος στις αγορές του κόσμου είναι διατεθειμένος να αγοράσει στην τιμή και την ποιότητα που προσφέρονται. Είναι λοιπόν μια διαδικασία επιλογής των τομέων στους οποίους η χώρα έχει κάποιο συγκριτικό πλεονέκτημα και εν συνεχεία η μεταφορά όλης της προσπάθειας του κράτους (ρυθμιστικής και επενδυτικής) σε υποδομές υποστήριξης με την δημιουργία και λειτουργία κάθε είδους δικτύων, στη δημιουργία των προϋποθέσεων και την άρση όλων των εμποδίων για την ανάπτυξη των τομέων αυτών.

Το ίδιο ισχύει και για τους ανθρώπους, το παραγωγικό δυναμικό, τον πραγματικά κύριο και καίριο πόρο κάθε οικονομίας. Η ενίσχυση με κάθε τρόπο των παραγωγικών ανθρώπων και η ώθηση και υποστήριξη της μετάβασης των μη παραγωγικών σε παραγωγικές δραστηριότητες είναι τα βασικά εργαλεία δομικής παρέμβασης εντός του κράτους και του ιδιωτικού τομέα, καθώς και της κινητικότητας μεταξύ τους.

Αυτό το σχέδιο, αυτή η προοπτική απουσιάζει εντελώς από τον λόγο ή τις ενασχολήσεις της πολιτικής ελίτ της χώρας και από την δανειακή σύμβαση.

Η απουσία της από το δεύτερο είναι κατά κάποιο τρόπο λογική: δεν μπορεί να φτιάξει η τράπεζα το business plan της επιχείρησης που καλείται να χρηματοδοτήσει. Κι αν ποτέ δοκίμαζε να το κάνει, θα το έκανε με μόνη προτεραιότητα να εξασφαλίσει την επιστροφή των κεφαλαίων της ή έχοντας κατά νου και τα δικά της παράπλευρα συμφέροντα.

Η απουσία σχεδίου και οράματος από την πολιτική ηγεσία, όταν δεν είναι προδοσία, είναι απλά παρακμή, κατάρπωση, ανικανότητα, αδυναμία των ανθρώπων αυτών να δουν πέρα από την επανεκλογή τους και την τακτοποίηση των δικών τους.

Κανείς, μα κανείς, ακόμη και με την καλύτερη δυνατή πρόθεση, δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ικανότητα, τη θέληση, τη δημιουργική φαντασία ενός έθνους να επινοήσει το μέλλον του, αν δεν το καταφέρει το ίδιο. Κανείς επίσης δεν μπορεί να το αποτρέψει από το να σκηνοθετήσει την καταστροφή του.

Η ικανότητα αυτή εκφράζεται εντέλει με έναν και μοναδικό τρόπο: την επιτυχία του έθνους να αναδείξει ικανές ηγεσίες που να αγαπούν τους ανθρώπους του τόπου στο σύνολο τους περισσότερο από τον εαυτό τους και τους στενά δικούς τους ανθρώπους. Την επιτυχία του να απαλλαγεί από τα βαρίδια και τις Ερινύες του.

Η καλή πρόθεση και η αποτελεσματικότητα των διορατικών φίλων του (εάν υπάρχει και η πρόθεση και η διορατικότητα, πράγμα όχι βέβαιο πάντα) δεν μπορεί παρά να μετριέται επίσης με το ίδιο μέτρο.

2.3.3 Ο δρόμος των μεταρρυθμίσεων και της ανάπτυξης

Η προσπάθεια της «Δημιουργίας» είναι η μόνη ισχυρή και εφαρμόσιμη εναλλακτική προοπτική στο σύστημα και στην πολιτική του πορεία, στο δίλημμα φτωχοποίηση ή καταστροφή.

Είναι η εισαγωγή μιας σειράς μεταρρυθμίσεων-κλειδιών στον τρόπο, τους στόχους και την λειτουργία του Κράτους με σκοπό αφενός να διασφαλίσει την αξιοποίηση των χρημάτων των

φορολογουμένων με διαφάνεια και αποτελεσματικότητα και αφετέρου να επιτύχει τον βασικό στόχο της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η «Δημιουργία, ξανά!» προτείνει ένα σχέδιο αξιοποίησης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας και του Ελληνισμού, ώστε σε δέκα χρόνια από σήμερα η θέση της χώρας στον διεθνή καταμερισμό εργασίας να έχει βελτιωθεί αλματωδώς. Επιθυμούμε και δικαιούμαστε μια χώρα όπου ζουν και δρουν νέοι άνθρωποι, περήφανοι για τον τόπο και την εργασία τους, οι οποίοι παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας. Μια ευρωπαϊκή χώρα-πύλη εμπορίου της Ευρώπης με τον κόσμο, τουρισμού με έμφαση στις εξειδικευμένες μορφές του, επιστήμης, εφαρμοσμένης έρευνας σε τομείς που συνδέονται με τα παραγωγικά της πλεονεκτήματα, μια χώρα που θα αξιοποιήσει το μοναδικό πλεονέκτημά της στις ανθρωπιστικές σπουδές και τον πολιτισμό.

Προτείνουμε μια οικονομία που θα στηρίζεται στη δημιουργικότητα, στη φαντασία, στην ευελιξία που απελευθερώνεται στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις τις συνδεδεμένες με την καινοτομία και την έρευνα, αλλά και στις μεγαλύτερες επενδύσεις που θα αξιοποιήσουν τις υποδομές και τα χαμηλού κόστους και υψηλής ποιότητας Δημόσια δίκτυα, που συνδέουν την παραγωγή και τις αγορές μιας κατακερματισμένης χώρας στο εσωτερικό της και με τις αγορές του κόσμου. Μια κοινωνία και οικονομία παραγωγικής αλληλεγγύης, όπου κάθε ένας έχει τη δυνατότητα να αποτύχει και να προσπαθήσει και πάλι. Μια οικονομία που θα προσελκύει μακρόπνοες επενδύσεις υψηλής προστιθέμενης αξίας, νέους δημιουργικούς ανθρώπους και κεφάλαια σε έναν τόπο που πέρα από την φυσική ομορφιά του και την γεωγραφική του θέση θα παρέχει υψηλή ποιότητα ζωής, ασφάλεια, σταθερότητα, σεβασμό, αξιοπρέπεια, ανοιχτούς προσωπικούς και συλλογικούς ορίζοντες και δυνατότητες επιτυχίας, ελευθερία.

Προτείνουμε μια ρεαλιστική αναθεώρηση του πολιτικού, κοινωνικού και παραγωγικού μας μοντέλου που θα οδηγήσει σύντομα στην αναστροφή της διαδικασίας φτωχοποίησης σε διαδικασία παραγωγής πλούτου και γνώσης. Προτείνουμε ένα μέλλον στηριγμένο στην απελευθέρωση της δημιουργικότητας, της γνώσης, της εργατικότητας, του φιλότιμου και της φαντασίας των Ελλήνων.

3 Οι κοινωνικές δυνάμεις που συγκρούονται γύρω από την μεταρρύθμιση

3.1 Οι σύμμαχοι των μεταρρυθμιστών

Οι μεταρρυθμιστές έχουν αντικειμενικά ως συμμάχους εκείνους που πιστεύουν στη δυνατότητα προόδου της χώρας προς ένα σύγχρονο ελεύθερο Ευρωπαϊκό κράτος, με σύγχρονα προβλήματα και προοπτικές και ζητούν την απαλλαγή της από το οπισθοδρομικό και διεφθαρμένο καθεστώς που την κυβερνά:

- **τους ανθρώπους του καθημερινού μόχθου**, αυτούς που παράγουν πλούτο στον ιδιωτικό τομέα με σκληρή δουλειά σε ανταγωνιστικό περιβάλλον και δεν βλέπουν τις προσπάθειές τους να αποδίδουν ανάλογα. Βλέπουν τους κόπους τους να πνίγονται στην θάλασσα της γραφειοκρατίας και της κρατικής λαθροφορολογίας χωρίς υποστήριξη, χωρίς ανταπόδοση, χωρίς σταθερότητα, χωρίς μέλλον.
- **τους καλλιεργημένους, επιστήμονες, ανθρώπους του πνεύματος και καλλιτέχνες**, την αληθινή πνευματική ελίτ της χώρας η οποία είτε σωπαίνει φιμωμένη, είτε μιλά αλλά ο λόγος της δεν φθάνει στους πολίτες και στο πολιτικό σύστημα γιατί καλύπτεται από τον θόρυβο της αμορφωσιάς και της χυδαιότητας που το ίδιο το σύστημα παράγει.
- **τους πολλούς τίμιους και εργατικούς δημόσιους λειτουργούς σε κάθε χώρο:** στην αστυνομία, το δικαστικό σώμα, την Παιδεία, την κεντρική Δημόσια Διοίκηση και τους φορείς της και όπου αλλού παράγουν κοινωνικό παραγωγικό έργο. Αυτούς που υφίστανται καθημερινά τις συνέπειες των οριζόντιων περικοπών αλλά και της απαξίωσης του έργου και της αξιοπρέπειάς τους από τους κομματικούς συμβούλους που διοικούν τα Υπουργεία και τις Υπηρεσίες. Αυτούς που ζουν τις συνέπειες της κατάρρευσης του κράτους χωρίς να ευθύνονται για την γενικευμένη απαξία της Υπηρεσίας τους στην κοινωνία και χωρίς επιπλέον να βλέπουν καμιά προοπτική προσωπικής εξέλιξης και καταξίωσης στην καριέρα τους με την παραγωγή έργου για τους πολίτες.
- **την συντριπτική πλειοψηφία των σχεδόν δύο εκατομμυρίων ανέργων** που βλέπουν τις προοπτικές τους να έχουν εξαφανιστεί και αντιμετωπίζουν πλέον πρόβλημα επιβίωσης σε ένα κράτος όπου η δημόσια αλληλεγγύη είναι σχεδόν ανύπαρκτη και εκεί όπου υπάρχει είναι συνήθως στρεβλή.
- **τη συντριπτική πλειοψηφία των νέων** (το 60-70% των οποίων είναι άνεργοι και ζουν από την οικογενειακή αλληλεγγύη, όσοι έχουν αυτή την πολυτέλεια). Αυτούς που στην αρχή της ζωής τους αντιμετωπίζουν ένα καθεστώς που δεν τους επιτρέπει να φανταστούν με έναν δημιουργικό και θετικό τρόπο το μέλλον τους στην χώρα στην οποία μεγάλωσαν. Ένα νεοσύστατο κόμμα που δεν κατορθώνει να παίρνει περισσότερους ψήφους στους 25ρηδες από ό,τι στους 45αρηδες και πάνω είναι καταδικασμένο - είναι νομοτέλεια να σβήσει. Οι πρώτοι έχουν το χρόνο με το μέρος τους. Όσα κόμματα το κατορθώνουν έχουν ρίζες, θεμέλια, μεταρρυθμιστική δύναμη που αντλούν από το γεγονός ότι οι οπαδοί τους έχουν περισσότερο συμφέρον παρά φόβο στο μέλλον. Η ισχύς αυτή πολλαπλασιάζει την απήχησή τους, διαπερνά τα πιο ηλικιωμένα στρώματα και πολλές φορές εξαντλείται μόνον όταν εξαντληθεί η μεταρρυθμιστική δύναμη, μια γενιά μετά.

- **τα εναλλακτικά κινήματα** που εκφράζονται **χωρίς βία**, τόσο με υγιή αμφισβήτηση της βίας του καθεστώτος, χρησιμοποιώντας το παράδειγμα εναλλακτικών δράσεων και την αισθητική πρόκληση, όσο και ακόμη περισσότερο με δημιουργικές πρωτοβουλίες, για παράδειγμα τους Atenistas και τόσες άλλες σε όλη την χώρα, χωρίς κομματικό πρόσημο, δημιουργικές πρωτοβουλίες στις πόλεις και στην ύπαιθρο, πρωτοβουλίες για εναλλακτική χρήση εγκαταλελειμμένων κτιρίων, για την μετατροπή του αστικού περιβάλλοντος σε φιλικό και βιώσιμο, ή αυτές που εξερευνούν την ανάπτυξη νέων μορφών και τρόπων ζωής, από την χρήση ποδηλάτου στις μετακινήσεις έως νέες μορφές κοινωνικής συμβίωσης.

Με λίγα λόγια, κάθε προσπάθεια της κοινωνίας των πολιτών που αναδεικνύει επιτυχημένα παραδείγματα βιώσιμης ανάπτυξης και δημιουργίας άτυπων και τυπικών παραγωγικών δραστηριοτήτων που στις προηγμένες κοινωνίες αποτελούν κυρίαρχες πλέον τάσεις και εξελίσσει και διευρύνει τις δυνατότητες και επιλογές των ανθρώπων.

Τα κινήματα αυτά έχουν την μουσική και την κουλτούρα τους, την οποία και αποδεχόμαστε με τρόπο θετικό και δημιουργικό. Δεν είναι τυχαίο ότι η μόλυνση των κινήματων αυτών με στοιχεία βίας υπήρξε από τις πρώτες συνέπειες του καθεστώτος που εγκαθίδρυσε το ΠΑΣΟΚ, που δημιούργησε το κατάλληλο περιβάλλον με τις επί δικαίων και αδικών επιχειρήσεις “Αρετή” του στρατηγού Δροσογιάννη και των Παπαθεμελίδων που ακολούθησαν ενώ η τρομοκρατία και η γενικευμένη ανομία, μικρή και μεγάλη, έβγαζε ρίζες με την ανοχή του κράτους. Έτσι τροφοδότησαν περαιτέρω την βίαιη αντίδραση που εκκολάπτονταν, προσφέροντας της ένα ηθικό άλλοθι, και αποπροσανατολίζοντας μεγάλο μέρος των πολιτών. Οι ίδιοι πολιτικοί χώροι ήταν που στη συνέχεια ανέχτηκαν την ακραία βία, όταν δεν την υπέθαλψαν κιόλας μέσω διεφθαρμένων και αναποτελεσματικών κρατικών μηχανισμών. Δεν θα έπρεπε να αμφιβάλλει κανείς ότι αυτή θα είναι και η πρώτη φροντίδα των «λαϊκών πολιτοφυλάκων» του κ. Τσίπρα.

Το αυταρχικό και λαϊκίστικο καθεστώς μας με τον μανδύα της ψεύτικης προοδευτικότητας φοβάται περισσότερο από κάθε τι άλλο οτιδήποτε ελεύθερο, ανήσυχο, αναθεωρητικό, νέο μπορεί να εκφραστεί ειρηνικά και να επιτύχει παραδειγματικά γιατί κάτι τέτοιο ακυρώνει την δική του, βαθιά συντηρητική και οπισθοδρομική ιδεολογία.

- **τα νέα μέσα δικτύωσης** και διακίνησης της πληροφορίας και **τους χρήστες τους** (κοινωνικά δίκτυα, διαδίκτυο) που δεν είναι εύκολα ελέγξιμα από τους μηχανισμούς του καθεστώτος.
- **την μη κρατικοδίαιτη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα** που παράγει το μεγαλύτερο μέρος όποιου πλούτου παράγεται ακόμη στη χώρα στους εξωστρεφείς παραγωγικούς τομείς της (τουρισμό, διατροφή, υπηρεσίες κλπ) και τις διασυνδεδεμένες με αυτά επιχειρήσεις. Αυτή που σε μεγάλο βαθμό υφίσταται τις συνέπειες των εκβιασμών του ελληνικού κράτους, την φορολογική τρομοκρατία και τις κάθε είδους στρεβλώσεις του ελληνικού παραγωγικού συστήματος. Η επιχειρηματικότητα αυτή έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει τον κορμό της αναπτυξιακής προσπάθειας της χώρας και να λειτουργήσει ως το βασικό πεδίο απελευθέρωσης της δημιουργικότητας των Ελλήνων, καθιστώντας τη χώρα κέντρο παραγωγής προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής προστιθέμενης αξίας, επιστήμης και εμπορίου. Από αυτήν θα ξεπηδήσουν και μεγαλύτερες καινοτόμες επιχειρήσεις.

- **ένα μέρος της υψηλότερης Ελληνικής επιχειρηματικής τάξης** το οποίο διαθέτει καλλιέργεια και εθνική συνείδηση. Καμία παραγωγική δραστηριότητα μεσαίας και μεγάλης κλίμακας και υψηλής προστιθέμενης αξίας, που αναπόφευκτα απαιτεί μακροχρόνιο σχεδιασμό και επένδυση, δεν μπορεί να επιβιώσει σε ένα παγκόσμιο ανταγωνιστικό περιβάλλον χωρίς την στήριξη ενός αποτελεσματικού κράτους - δηλαδή την παροχή σταθερού επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ασφάλειας, δικαιοσύνης, και δράσης για την προώθηση των ενδιαφερόντων του σε διεθνές επίπεδο με τεχνοκρατική αποτελεσματικότητα. Η διάλυση και απαξίωση του ελληνικού κράτους οδηγεί στον έλεγχο του από συμμορίες αλλά και από ένα μέρος του ξένου παράγοντα το οποίο δεν έχει αντικειμενικά κάποιο άμεσο όφελος από την ανάπτυξη μιας Ελληνικής, διεθνώς ανταγωνιστικής βιομηχανίας, ναυτιλίας, τουρισμού και άλλων τομέων των υπηρεσιών. Το τραπεζικό σύστημα, ισχυρός και διεθνώς ανταγωνιστικός κλάδος της χώρας, καταστράφηκε ήδη πλήρως από την πολιτική των μαφιών που ελέγχουν το κράτος και μάλιστα χωρίς να τιμωρηθεί κανείς. Η καταστροφή έχει επιπλέον στερήσει την πιστοληπτική ικανότητα των μεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων αυτών, ακόμη και τον υγιών, και έχει μειώσει την αξιοπιστία τους απέναντι στους προμηθευτές, φέρνοντάς τες σε θέση αδυναμίας έναντι των διεθνών ανταγωνιστών τους.
- **τον ελληνισμό του εξωτερικού**, που έχει υποστεί την ταπείνωση της απαξίας και συκοφάντησης που προκάλεσε το καθεστώς στον ελληνισμό όπου γης, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί μια ματιά καθαρότερη λόγω της μη άμεσης εξάρτησής του από το πελατειακό ελληνικό καθεστώς και της δυνατότητας ενημέρωσής του από τα διεθνή ΜΜΕ.
- **τους αληθινούς φίλους της χώρας** στην Ευρώπη κυρίως, αλλά και συνολικά στον δυτικό κόσμο, στις ΗΠΑ, την Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία, τον Καναδά και αλλού, αυτούς για τους οποίους η Ελλάδα αποτελεί ακόμη ένα αναπόσπαστο μέρος της συλλογικής ψυχής της Δύσης. Αλλά και αυτούς, στην Ευρώπη ειδικά, οι οποίοι καταλαβαίνουν ότι η κατάρρευση της χώρας και η επικράτηση των βαλκανικών συμμοριών θα είναι μια τραγική προοπτική για την ίδια την Ευρώπη την οποία δεν θα μπορέσουν ποτέ να δικαιολογήσουν όχι μόνο στους σημερινούς ψηφοφόρους τους, αλλά και στους αυριανούς πολίτες τους και στην Ιστορία.

3.2 Οι αντίπαλοι των μεταρρυθμιστών

Οι υγιείς δυνάμεις του Ελληνισμού, για να κατορθώσουν να γεννήσουν μια νέα Ελλάδα, μετά την πολιτική και στην συνέχεια οικονομική χρεοκοπία του Ελληνικού Κράτους η οποία έχει ήδη συντελεστεί, θα πρέπει να εμπλακούν σε μια πολυμέτωπη σύγκρουση:

- **με τις υπάρχουσες ανίκανες και διεφθαρμένες πολιτικές ελίτ της χώρας** και το πελατειακό σύμπλεγμα που τις τροφοδοτεί. Αυτό έχει αποσυνθέσει και διαβρώσει την ανεξαρτησία της κρατικής διοίκησης και τις ασφαλιστικές δικλίδες της Δημοκρατίας και εκφράζεται κύρια από την Νέα Δημοκρατία (η οποία αναπαρήχθη ως ΠΑΣΟΚ) και το κακέκτυπό τους, τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι πρώτοι «κυβερνούν» με μόνο στόχο να διατηρήσουν το status quo του καθεστώτος, δηλαδή την δική τους εξουσία. Προσπαθούν να επιτύχουν μια λογιστική ισορροπία σε κατώτερο οικονομικό επίπεδο, επιδίδονται σε μια διαδικασία δηλαδή φτωχοποίησης, καθώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος να αποφύγουν τις δομικές μεταρρυθμίσεις και να διατηρήσουν την εξουσία τους. Οι δεύτεροι επιζητούν να κυβερνήσουν με κύριο αίτημα ακριβώς το ίδιο, αλλά με τους ίδιους στη θέση του οδηγού. Χρειάζονται να μην αλλάξει τίποτα στον

κρατικίστικο πατερναλισμό του καθεστώτος, με κάθε κόστος και κάθε θυσία. Ακόμη και την καταστροφή της χώρας.

- **με το παρασιτικό (κρατικό και ιδιωτικό) σύμπλεγμα** που ζει από την μεταφορά πόρων και πλούτου από την παραγωγική οικονομία και τους ανθρώπους της στην μη παραγωγική οικονομία.
- **με μέρος του διεθνούς παράγοντα** (κυρίως εκτός, αλλά και εντός Ευρώπης) που δεν εμπνέεται από τις ίδιες βασικές αρχές του ανθρωπισμού και της ελευθερίας και αντιμετωπίζει με τρόπο καιροσκοπικό την Ελληνική χρεοκοπία και την κρίση στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής και πολιτικής ανακατάταξης. Τέτοιοι παράγοντες είναι οι νεοσυντηρητικοί των ΗΠΑ, οι Βρετανοί ευρωσκεπτικιστές, τα εξωδυτικά συμφέροντα τα οποία χρησιμοποιούν την Ελληνική κρίση ενάντια στο Ευρωπαϊκό εγχείρημα. Επίσης, το επιθετικά κερδοσκοπικό χρηματοοικονομικό κεφάλαιο που είναι σαφέστατα αντίθετο στην δημοσιονομικά υγιή βάση του ευρώ και τους περιορισμούς της κερδοσκοπίας που προωθεί, όχι όμως με την αποφασιστικότητα που θα έπρεπε, ο γερμανογαλλικός άξονας και η ευρωζώνη.
- **με το σύστημα προπαγάνδας τους**, οργανωμένο γύρω από τα ελεγχόμενα ή επηρεαζόμενα, μέσω της διαδικασίας αδειοδότησης και χρηματοδότησης, ΜΜΕ.
- **με τους ακραίους «μισθοφόρους»** των ανωτέρω, που ευτελίζουν κάθε σοβαρή αντισυστημική προσπάθεια, που σφετερίζονται και διασύρουν με την βία την προσπάθεια της ριζικής μεταρρύθμισης:
- **μια βαλκανικού τύπου ναζιστική συμμορία**, μετεξέλιξη της πάντοτε υπαρκτής ελληνικής ακροδεξιάς, με προφανείς στενούς δεσμούς με τους διαβρωμένους κρατικούς μηχανισμούς. Αυτή ανδρώθηκε με την ανοχή και στήριξη του πολιτικού συστήματος και αποτελεί πλέον ένα οργανωμένο μόρφωμα με στρατιωτικού τύπου δομή, εσωτερική πειθαρχία και μιας μορφής ομερτά, αλλά και ικανή χρηματοδότηση, επίσημη και πιθανότατα και ανεπίσημη. Η σύνθεσή της είναι μια πυραμίδα στην κορυφή της οποίας βρίσκεται ένας πυρήνας ατόμων ναζιστικής ιδεολογίας και η οποία εκτείνεται προς τα κάτω σε αλληπάλληλα στρώματα. Περιλαμβάνει στους κόλπους της κυρίως νέους και μεσαίων ηλικιών ανθρώπους, που συχνά προέρχονται από λαϊκά στρώματα και έχουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, αλλά και σε πολύ μεγάλο βαθμό ανθρώπους που συνδέονται με το κοινό έγκλημα (προστασία, διάφορα παράνομα εμπόρια, εκβιασμοί, είσπραξη παράνομων και νόμιμων δανείων, μπράβοι κλπ). Ελκύει επίσης και άτομα με προφανή προβλήματα κοινωνικής ένταξης, τα οποία βρίσκουν αποδοχή και διέξοδο στην ζεστή αγκαλιά της στρατιωτικής πειθαρχίας και εκπαίδευσης που προτείνει η συμμορία.
- **εγκληματικά στοιχεία** που διεισδύουν στα εναλλακτικά κινήματα. Η δράση τους είναι ανεκτή από τις κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας όλα αυτά τα χρόνια και, αντικειμενικά, λειτουργούν συμπληρωματικά με τους ναζιστές. Πριμοδοτούν την επιλογή της ανεξέλεγκτης καταστολής και την κυριαρχία της ανασφάλειας και του φόβου, ακυρώνοντας την ειρηνική διάσταση μιας εναλλακτικής πρότασης και τρόπου ζωής. Πρόκειται πολλές φορές για παιδιά οικογενειών υπεράνω κάθε υποψίας, κάποτε του ίδιου του πολιτικού συστήματος αλλά και του παρασιτικού συστήματος εξουσίας γύρω από αυτό, όπως απέδειξε και η σύλληψη γόνων βουλευτών και ανώτερων κρατικών λειτουργών. Πλέον ανάμεσά τους κυκλοφορούν πιθανότατα και αρκετά άτομα του κοινού ποινικού δικαίου.

3.3 Τι θα κρίνει την πολιτική σύγκρουση

Η πολιτική σύγκρουση που ζούμε θα κριθεί από την δυνατότητα των μεταρρυθμιστικών δυνάμεων να πείσουν, να συσπειρώσουν, να συντονίσουν και να εμπνεύσουν στην βάση ενός μεταρρυθμιστικού σχεδίου και μιας παραγωγικής προοπτικής τους κοινωνικούς συμμάχους τους στην προσπάθεια να μεταρρυθμίσουν την χώρα. Αιχμή του δόρατος θα πρέπει να είναι η μεταρρύθμιση του κράτους και η αποκατάσταση, ή καλύτερα εγκαθίδρυση, ενός σύγχρονου Κράτους Δικαίου. Μόνον αυτή η προτεραιότητα θα δώσει το καίριο πλεονέκτημα στις μεταρρυθμιστικές δυνάμεις της χώρας.

Το εγχείρημα θα κριθεί επίσης από την απόφαση των κοινωνικών συμμάχων τους, κυρίως όσων έχουν τη δυνατότητα και για εναλλακτικές επιλογές (όπως των επιχειρηματιών που εγκαταλείπουν την χώρα αλλά και των χιλιάδων ανθρώπων, νέων και μεγαλύτερων, που ακολουθούν την ίδια πορεία επιβίωσης) να στηρίξουν ενεργά την προσπάθεια αυτή.

4 Οι στόχοι και η στρατηγική μας

Μπορεί η “**Δημιουργία, Ξανά!**” να τοποθετηθεί στην αιχμή του δόρατος της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας; Φτάνουμε; Έχουμε τη θέληση; Την στρατηγική; Τη δυνατότητα; Μπορούμε να βρούμε τη κεντρική θέση μας στον ευρύτερο συνασπισμό της μεταρρύθμισης; Πώς θα διαμορφωθεί το πολιτικό τοπίο μετά τη σύγκρουση; Ποια πρέπει να είναι η θέση του μεταρρυθμιστικού συνασπισμού σε σχέση με την σχιζοφρενική λαϊκή δεξιά του κ. Σαμαρά και τους συνοδοιπόρους της που κυβερνά, με ένα σχήμα που περιέχει όλες τις αδιέξοδες αντιφάσεις και τις ευθύνες του απερχόμενου πολιτικού συστήματος; Τι προοπτικές έχουν οι άλλες προσπάθειες που γίνονται παράλληλα στον χώρο της μεταρρύθμισης; Με ποιον τρόπο μπορεί να συγκροτηθεί η ευρύτερη δυνατή συναίνεση των δυνάμεων αυτών γύρω από μια προσπάθεια αλλαγής του καθεστώτος της χώρας και μετατροπής της σε μια σύγχρονη Ευρωπαϊκή χώρα, με σύγχρονα προβλήματα και σύγχρονες απαντήσεις στα προβλήματα αυτά; Πώς μπορούμε να ξεφύγουμε από την βαλκανική και βορειοαφρικανική μας μοίρα;

4.1 Τα κλειδιά της επιτυχίας

Για να έχει πιθανότητες επιτυχίας, το σχέδιο της Δημιουργίας για τη χώρα πρέπει:

- **να απευθύνεται** στο σύνολο εκείνο των κοινωνικών δυνάμεων που προαναφέρθηκαν, δηλαδή **στους αντικειμενικούς συμμάχους και συμμετόχους της μεταρρύθμισης**. Είναι αυτοί που θα ωφεληθούν από αυτήν. Αυτούς συμφέρει.
- να απαντά στις ανησυχίες και να **εμπνέει τις ελπίδες τους**.
- να δίνει **έμφαση στα πρακτικά προβλήματα** που τους απασχολούν και να αναδεικνύει τα εμπόδια στη λύση τους, που το σημερινό πολιτικό σύστημα αρνείται να αντιμετωπίσει.
- να διαγράφει με σαφήνεια και πειστικότητα **το μέλλον και την προοπτική** που ονειρευόμαστε για τον τόπο μας: μια χώρα όπου παράγονται υπηρεσίες και προϊόντα υψηλής εγχώριας προστιθέμενης αξίας με έμφαση στους τομείς συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας.

Ένα αναπτυξιακό μοντέλο που επικεντρώνεται στο εμπόριο, τον τουρισμό κάθε είδους με έμφαση σε ειδικές μορφές τουρισμού, στην παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης και υγείας υψηλού επιπέδου, την έρευνα και την επιστήμη, τον πολιτισμό, την ναυτιλία, την εξειδικευμένη βιομηχανική παραγωγή, την αγροτοβιομηχανική παραγωγή υψηλής προστιθέμενης αξίας, τις καινοτόμες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις με υψηλή εξωστρέφεια.

Με την εκμετάλλευση της γεωγραφικής θέσης της χώρας ώστε αυτή να αναδειχθεί σε περιφερειακό κέντρο εμπορίου, επιστήμης και τεχνολογίας, σε κέντρο ναυτιλιακών δραστηριοτήτων τόσο για την ποντοπόρα ναυτιλία όσο και για την ναυτιλιακή δραστηριότητα αναψυχής, σε επιλογή για την μόνιμη και δευτερεύουσα διαμονή δημιουργικών πολιτών αναπτυγμένων χωρών, και να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες που αυτή δίνει για την επανεκκίνηση και επέκταση του τραπεζικού της τομέα.

4.2 Οι προτεραιότητες

Για να επιτύχει η “**Δημιουργία, Ξανά!**” να πείσει την κοινωνία ότι μπορεί να επιτύχει στα παραπάνω, οι προτεραιότητες είναι:

- **η αναδιοργάνωση του κράτους** ώστε να παρέχει άμεσες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες στους τομείς της δικαιοσύνης, της ασφάλειας, της Παιδείας.
- **ο διαχωρισμός της πολιτικής ηγεσίας από την Δημόσια Διοίκηση** με την ανάδειξη της ηγεσίας της τελευταίας (των Γενικών Γραμματέων και των Γενικών Διευθυντών) με ανεξάρτητο και αξιοκρατικό τρόπο. Η αποκατάσταση της φυσικής ηγεσίας της Δημόσιας Διοίκησης θα γίνει με τη στελέχωση των κορυφαίων θέσεων της με έμπειρους Δημόσιους λειτουργούς με εξαιρετική θητεία. Αυτοί θα προέρχονται από την ιεραρχία και θα επιλέγονται με διαφανή διαδικασία μετά από ανοιχτή πρόσκληση και αξιολόγηση από επιτροπή που θα περιλαμβάνει εκπροσώπους των Ανεξάρτητων Αρχών (ενδεικτικά ΑΣΕΠ, Συνήγορο του Πολίτη, Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και 3 τουλάχιστον διεθνείς συμβούλους ανθρώπινου δυναμικού). Τις μεταρρυθμίσεις μόνο μια αποτελεσματική Ελληνική Δημόσια Διοίκηση μπορεί να τις φέρει σε πέρας, εξασφαλίζοντας έτσι την ανάπτυξη της χώρας σε μόνιμη βάση. Αυτό είναι ένα σημείο-κλειδί, τόσο για την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας, όσο και για την αποδυνάμωση του καθεστώτος της κομματοκρατίας, του παρασιτισμού και της διαφθοράς.
- **η μαζική επένδυση στην Παιδεία και την Έρευνα**, τόσο μέσα από την άμεση Δημόσια επένδυση όσο και με την ενθάρρυνση της ιδιωτικής επένδυσης με κάθε τρόπο (φορολογικό, βραβεία, κίνητρα), όπως επίσης και με την αλλαγή του συστήματος αξιολόγησης και διαχείρισης των πόρων αυτών.
- **η ανάπτυξη**, μέσω συντονισμένης δημόσιας επένδυσης και δράσης, και η παροχή στους πολίτες και στις επιχειρήσεις **υψηλής ποιότητας δικτύων** κάθε είδους (δρόμων, λιμανιών, σιδηροδρομικών δικτύων, δικτύων επικοινωνίας και μεταφοράς ενέργειας) με χαμηλό κόστος για τον χρήστη. Το ακριβώς αντίθετο δηλαδή από τα ακριβά, κακής ποιότητας δίκτυα που παρέχονται σήμερα ενισχύοντας παράλληλα κρατικά και ιδιωτικά μονοπώλια.
- η αποδέσμευση του κράτους από τις άμεσες παραγωγικές δραστηριότητες και η επικέντρωση της προσπάθειάς του στην αποτελεσματική υποστήριξη και ρύθμιση της παραγωγικής δραστηριότητας και στην δημιουργία περιβάλλοντος υγιούς ανταγωνισμού και συστημικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων.
- **η προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων με κυρίως αναπτυξιακό** και όχι εισπρακτικό στόχο. Στόχος των ιδιωτικοποιήσεων είναι η δημιουργία ανταγωνιστικών αγορών, η ενδυνάμωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων και νέων θέσεων εργασίας και όχι η άμεση είσπραξη χρημάτων με την παράλληλη διατήρηση υψηλών τιμών και μονοπωλίων που απλώς θα ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα. Η ανάπτυξη θα φέρει περισσότερα χρήματα για όλους (και για το κράτος) και λιγότερες δαπάνες (λιγότερα έξοδα για επιδόματα ανεργίας), περισσότερο πλούτο για τους πολίτες. Μιά λογική αντίθετη με την λογική των ιδιωτικοποιήσεων που προωθεί η κυβέρνηση και επικροτεί ή ανέχεται και η Τρόικα για προφανείς λόγους μείωσης της ανάγκης άμεσης χρηματοδότησης, αλλά ενδεχομένως και ιδιοτελείς άλλους.
- η οργάνωση και ενίσχυση της ρυθμιστικής παρέμβασης του Κράτους ώστε να διασφαλίζεται ο Ανταγωνισμός και οι Ελευθερίες των Πολιτών από μian Ανεξάρτητη

Αρχή, με ισχυρές εξουσίες, υποδομές και δυναμικό. Αυτή θα πρέπει να έχει ευρύτατες προληπτικές και κατασταλτικές αρμοδιότητες ώστε να διασφαλίζεται η αποφυγή δημιουργίας μονοπωλίων, ολιγοπωλίων, κλειστών αγορών, προσόδων για τρίτους, και γενικά κάθε είδους περιορισμός της δημιουργικότητας και της ελευθερίας των Ελλήνων πολιτών.

- **η διεκδίκηση στην Ευρώπη** (πέρα από την ισχυροποίηση των μεταβιβαστικών πληρωμών, που είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη των περιφερειών μιας Ένωσης με ουσιαστικές διαφορές παραγωγικότητας) νέων μηχανισμών αύξησης της συστημικής ανταγωνιστικότητας, σε μόνιμη βάση στις περιπτώσεις χωρών με συγκριτικά μειονεκτήματα όπως ο γεωγραφικός κατακερματισμός και η απόσταση από τις μεγάλες αγορές της κεντρικής Ευρώπης. Η τραπεζική ένωση και η κοινή εγγύηση των καταθέσεων ώστε να ενισχυθεί η ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος, η χαμηλότερη φορολογική επιβάρυνση των παραγωγικών δραστηριοτήτων και του εισοδήματος, η μεταφορά διοικητικών δραστηριοτήτων της Ένωσης στις περιφέρειες της Ένωσης, αποτελούν τέτοιες βασικές κατευθύνσεις ελληνικών προτάσεων. Επίσης η αλλαγή του συστήματος διαχείρισης των μεταβιβαστικών πληρωμών και της διαδικασίας επιλογής έργων και δράσεων, με την υιοθεσία αρχών συγκριτικής αξιολόγησης και benchmarking και υποχρεωτικής αμοιβαίας μεταφοράς εμπειρογνομώνων και πρακτικών από επιτυχημένες προηγούμενες υλοποιήσεις σε άλλες περιφέρειες της Ένωσης.

Το βασικό μας επιχείρημα είναι η ενότητα και ισχύς της Ευρώπης και το αμοιβαίο όφελος όλων και όχι η ζητιανιά που καταλήξαμε ψευδώς να ονομάζουμε αλληλεγγύη για να αποφύγουμε την ντροπή που την συνοδεύει.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για την αύξηση των πόρων του προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αλλά και για την αναδόμηση του τρόπου διαχείρισης, της στόχευσης, του προγραμματισμού βιώσιμης λειτουργίας, της αξιολόγησης και του απολογισμού των έργων των Δημοσίων Επενδύσεων, όλα ενταγμένα σε ένα συγκροτημένο και συνεκτικό Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο Δράσης.

Όλα τα ανωτέρω απαιτούν μια βασική, ριζική αναδόμηση και επανατοποθέτηση της σχέσης με τους εταίρους στην επερχόμενη διαδικασία συζήτησης σχετικά με τη συνέχιση της στήριξής τους. Αυτή πρέπει να γίνει στη βάση του νέου Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης το οποίο θα προτείνει η χώρα και όχι απλά ενός μνημονίου σταθεροποίησης. Αυτό είναι θέμα που δεν μπορεί και δεν θέλει να χειριστεί το πολιτικό σύστημα που εκπροσωπείται από τον κ. Σαμαρά και τον κ. Τσίπρα.

5 Το βασικό συμπέρασμα

Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι πρόβλημα αυτογνωσίας και όχι οικονομίας. Είναι πρόβλημα βαθιά πολιτικό.

Το πρόβλημα της οικονομίας προκύπτει από την αδυναμία της πολιτικής να μελετήσει, να προτείνει και να συζητήσει συνολικές μακροχρόνιες στρατηγικές επιλογές για τα ουσιαστικά προβλήματα της Ελληνικής κοινωνίας εκφράζοντας δημόσια διαφορετικές και συνεκτικές προτάσεις και λύσεις. Προτείνοντας ένα σχέδιο.

Αντίθετα, αντιμετωπίζει τα προβλήματα με στερεότυπες προσεγγίσεις οι οποίες απαγορεύουν ουσιαστικά την δημόσια ανάδειξη ρεαλιστικών προτάσεων και προσεγγίσεων που θα συγκρουστούν σε λογική βάση. Καθιστούν με άλλα λόγια αδύνατο έναν δημόσιο διάλογο ο οποίος να ενδιαφέρει τους πολίτες, καθώς δεν υποχρεώνονται να πάρουν θέση μεταξύ σοβαρών διαφορετικών προτάσεων. Έτσι η πολιτική απαξιώνεται πλήρως.

Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι τίποτα δεν είναι σοβαρό γιατί κανένας φορέας δεν είναι συνεπής με τον εαυτό του και τις προτάσεις του.

Τα λεγόμενα «πολυσυλλεκτικά» κόμματα ακύρωσαν με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα δημόσιου διαλόγου και επομένως τη δυνατότητα εξεύρεσης λύσεων μεταφέροντας τις συζητήσεις από την κοινωνία στο εσωτερικό τους. Εκεί δηλαδή όπου αυτές εκφυλίζονται σε αναζητήσεις ισορροπιών, ψιθύρους κομματικών διαδρόμων και ανταλλαγές μικροσυμφερόντων.

Όταν αυτό ανατραπεί, έστω από έναν φορέα, θα ανατραπεί και το άρρωστο σκηνικό της μεταπολίτευσης.

Με άλλα λόγια, εάν ένας μόνο φορέας κατορθώσει να αποκτήσει σαφές και συμπαγές κοινωνικά και πολιτικά ακροατήριο ικανού μεγέθους, το οποίο θα ταυτιστεί μαζί του, τότε θα υποχρεώσει και τους άλλους να αντιπαρατεθούν με συνεπείς προτάσεις και θέσεις. Έτσι θα επαναφέρει το ενδιαφέρον για την πολιτική και θα οδηγήσει στο να ξαναγεννηθεί ένα δημοκρατικό πολιτικό σύστημα.

5.1 Η πρόκληση

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η «**Δημιουργία, ξανά!**» έχει να αντιμετωπίσει μια βασική πρόκληση:

Να αποτελέσει αυτή τον φορέα που μπορεί να εκπροσωπήσει το 15-20% των δυναμικότερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας: άνεργοι, καλλιεργημένοι άνθρωποι, νέοι και μεγαλύτεροι (μεσήλικες κυρίως), νέοι που αισθάνονται ότι πληρώνουν για κάτι για το οποίο δεν είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι, δυνάμεις αμφισβήτησης, αυτοδημιούργητοι, μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες, επαγγελματίες, επιστήμονες, εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα που αισθάνονται τις συνέπειες της κρίσης και πολύ μεγάλο ποσοστό δημιουργικών ανθρώπων με αίσθηση του καθήκοντος από τον δημόσιο τομέα που έχουν αποκλεισθεί από την διαδικασία λήψης αποφάσεων και συναισθάνονται ότι η διαδικασία αξιολόγησης και ανασύστασης του Δημοσίου θα είναι και προς όφελός της κοινωνίας και όφελός τους.

Τα στρώματα αυτά αυτοπροσδιορίζονται, και εν πολλοίς είναι, κοινωνικά προοδευτικά και φιλοευρωπαϊκά, ενώ έχουν εμπεδωμένη την αντίληψη της ανάγκης και σημασίας της κοινωνικής αλληλεγγύης και της παιδείας για όλους που εξασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες. Έχουν επίσης σεβασμό στην επιστήμη και στον ορθό λόγο.

Ταυτόχρονα, είναι στρώματα που αισθάνονται ότι η δημιουργικότητά τους καταπιέζεται και δεν βρίσκει διέξοδο καθώς παγιδεύεται από μηχανισμούς και δομές που τους ξεπερνούν. Η πρόδοός τους εξαρτάται από την υποταγή τους σε ένα παρωχημένο μοντέλο οικογενειακών ανθρωποδικτύων και, για όσους δεν το διαθέτουν, αποκλειστικά από διασυνδέσεις στον κρατικό μηχανισμό, οι οποίες αποτελούν την μόνη δυνατότητα εξέλιξης. Οι διασυνδέσεις αυτές μάλιστα είναι απαραίτητες όχι μόνο για την απόσπαση στήριξης από το κράτος σε κάποια επαγγελματική προσπάθεια, αλλά ακόμη και για την άρση των αφύσικων εμποδίων που τον ίδιο το κράτος έχει δημιουργήσει με κάθε λογής μηχανισμούς, κύρια δημόσιους αλλά όχι μόνο. Παντού η ίδια διαδικασία αναπαράγεται: από την εφορία ως τον στρατό, από την πολεοδομία ως την δανειοδότηση, από την ασφάλεια της καθημερινότητας και την ποιότητα του περιβάλλοντος έως την διαδικασία ανεύρεσης εργασίας και εξέλιξης σε αυτήν, από την ασφαλιστική κάλυψη και την υγεία ως την δυνατότητά των πολιτών να στήσουν μια δουλειά και να εκμεταλλευθούν μια ιδέα τους.

Πρόκειται για στρώματα που δεν ανέχονται πλέον και δεν κατανοούν γιατί υποχρεώνονται να ζουν διαφορετικά από τους Ευρωπαίους αντίστοιχους συμπολίτες τους, ενώ έχουν τα ίδια προσόντα ή και περισσότερα, είναι διατεθειμένοι να εργαστούν το ίδιο σκληρά ή και παραπάνω και ζουν σε έναν τόπο που έχει περισσότερες από πολλούς άλλους δυνατότητες και ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.

Τα στρώματα αυτά αναζητούν έναν πολιτικό φορέα ο οποίος όχι μόνο θα εκφράσει τα συμφέροντά τους, αλλά θα είναι επίσης ικανός να εκφράσει τις ευαισθησίες τους. Δεν ψάχνουν κάποιον με το δάχτυλο υψωμένο με ύφος διδακτικό, ούτε έναν δημόσιο κατήγορο. Αναζητούν κάποιον που θα τους προσφέρει ορθολογική ελπίδα μέσα από την κριτική ανάλυση των επιλογών όλων μας.

Έναν φορέα ο οποίος θα κατορθώσει να επαναφέρει την συζήτηση στο εκάστοτε πραγματικό διακύβευμα, που θα επιβάλει τους όρους του διαλόγου προσερχόμενος σε αυτόν με σκοπό να λύσει ένα κοινό πρόβλημα, όχι να κερδίσει από την συζήτηση.

Αυτός ο φορέας θα κυριαρχήσει στο πολιτικό σκηνικό τα επόμενα χρόνια εφόσον κατορθώσει να εμφανιστεί και θα παρασύρει και τους υπόλοιπους. Εάν ο φορέας αυτός είναι προοδευτικός, φιλελεύθερος, κεντρώος προς τα εκεί θα κινηθεί και η χώρα.

5.2 Στρατηγική προς τις εκλογικές αναμετρήσεις

Η «Δημιουργία, ξανά!», προκειμένου να επιτύχει τον βασικό της στόχο που είναι η δημιουργία ενός πλειοψηφικού ρεύματος που θα οδηγήσει την χώρα στην σύγχρονη εποχή για να διασφαλίσει την Δημοκρατία, τις ελευθερίες και την ευημερία των πολιτών, έχει μπροστά της την πρόκληση των προσεχών Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών καθώς και των εκλογών για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η πολιτική της θα κινηθεί στο ακόλουθο πλαίσιο.

Δημοτικές / περιφερειακές εκλογές.

Οι Περιφέρειες και οι Δήμοι αποτελούν βασικές πολιτικές και διοικητικές οντότητες του ελληνικού κράτους. Ασκούν ήδη πολύ μεγάλο μέρος της δημόσιας εξουσίας που αφορά άμεσα την ζωή των πολιτών (αδειοδοτήσεις, χωροταξία, πολιτισμός, εκπαίδευση, κυκλοφορία, επενδύσεις...) και πραγματοποιούν σημαντικότατο μέρος από τις δημόσιες δαπάνες, ενώ εισπράττουν και σημαντικούς φόρους.

Το μέλλον της Ευρώπης είναι το μέλλον των Περιφερειών και των Δήμων και όχι αυτό των παρωχημένων εθνών-κρατών. Έτσι οι εκλογές αυτές συνδέονται οργανικά και πολιτικά και με τις Ευρωεκλογές.

Η παρουσία της Δημιουργίας σε αυτές με τον κατάλληλο τρόπο, που θα μεταδίδει το μήνυμα της στήριξης των καλύτερων και των ικανότερων για τους Δημοτικούς θεσμούς είναι σημαντική, αν και είναι κατανοητό ότι είναι και δυσχερής, ειδικά στις μικρότερες περιοχές. Είναι όμως ταυτόχρονα ένα σημαντικό βήμα δημόσιου λόγου και ανάδειξης στελεχών.

Η στρατηγική θα εξεταστεί κατά περίπτωση από τις ΠΟ σε συνεργασία και με το ΠΣ και την ΕΕ, ανάλογα με τις δυνατότητες που διαθέτουν και τα αντίστοιχα σχήματα και ανθρώπους στην κάθε περιφέρεια.

Το όρια είναι σαφή. Συνεργασία ανθρώπων που συμμερίζονται τις ιδέες της Δημιουργίας σε συνδυασμούς άλλων εφόσον δεν αποφασιστεί να προταθούν αμιγώς δικό της, υποστήριξη φίλων που θέλουν την υποστήριξή μας σε συνδυασμούς άλλων φορέων με σαφή ανάδειξη του ρόλου της Δημιουργίας. Οι συνδυασμοί αυτοί θα πρέπει όχι μόνο να μην είναι ακραίων κομματικών σχηματισμών (π.χ. ΚΚΕ, ΧΑ) αλλά ούτε να κυριαρχούνται από πρασινομπλέ και συριζαϊκά κομματικά γραφεία.

Δεν είναι στοιχείο αποκλεισμού ενός ανεξάρτητου υποψήφιου, με στοιχεία αξιοπρέπειας, τιμότητας, οργανωτικότητας και αποδοχή στην περιοχή του μόνο η υποστήριξη της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ ή της ΔΗΜΑΡ ή (σε περιπτώσεις υποψηφίων μεγάλης αποδοχής) και του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ίδιος όμως ο υποψήφιος είναι αναγκαίο να κινείται σε αυτόν τον χώρο που σχηματικά ορίζεται από την φιλελεύθερη και σοβαρή κεντροαριστερά ως την φιλελεύθερη και σοβαρή κεντροδεξιά και να μην είναι ή έχει υπάρξει πολύ πρόσφατα ενεργό κομματικό στέλεχος των κομμάτων αυτών.

Οι περιφέρειες είναι στην ουσία μικρά κοινοβούλια με αποφασιστικές αρμοδιότητες σε κάθε τομέα. Στις περιφερειακές εκλογές η πολιτική παρουσία της Δημιουργίας θα είναι εντονότερη από αυτήν για τις Δημοτικές Αρχές.

Η «Δημιουργία, ξανά!» θα πρέπει να αποκαλύψει με όλες τις δυνάμεις της στους πολίτες ότι οι Περιφέρειες και οι Δήμοι έχουν ήδη σημαντικότερες δυνατότητες, θεσμικές και οικονομικές, οι οποίες μπορεί να είναι καθοριστικές για την προσέλκυση πόρων και την ανάπτυξη ολόκληρων περιοχών αλλά ελάχιστα χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό.

Η μεμψιμοιρία ότι ποτέ δεν φτάνουν τα λεφτά είναι μια εύκολη δικαιολογία που κρύβει την ανικανότητα όσων τη χρησιμοποιούν να αξιοποιήσουν δημιουργικά και ανταποδοτικά τους

πόρους που έχουν από την φορολογία των πολιτών και των επιχειρήσεων της περιοχής τους και την πρόσβαση στις Δημόσιες Επενδύσεις, είτε εθνικές, είτε ευρωπαϊκές.

Από την άλλη πλευρά, η επιτυχημένη διαχείριση στους Δήμους δεν πρέπει να τιμωρείται με επιπλέον διοικητικά γραφειοκρατικά εμπόδια, προληπτικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς και κηδεμονία από το κέντρο που εμποδίζουν οτιδήποτε από το να λειτουργήσει γρήγορα και αποτελεσματικά. Χρειάζεται πλήρης απλοποίηση και εξατομίκευση της ευθύνης. Δήμοι που δεν αντιμετωπίζουν οικονομικό πρόβλημα, δεν δανείζονται, δεν είναι χρεωμένοι και παράλληλα πραγματοποιούν επενδύσεις δεν υπάρχει λόγος να υφίστανται τον προληπτικό έλεγχο μέσω δεκάδων άχρηστων διαδικασιών και τις συνέπειες μιας αντιφατικής νομοθεσίας που δεν τους επιτρέπει να κάνουν τίποτα δημιουργικό - ούτε καν να αξιοποιήσουν τους Ευρωπαϊκούς πόρους.

Αντίθετα, Δήμαρχοι πρωταθλητές στον δανεισμό και στην σπατάλη χωρίς ανταποδοτικότητα όπως και στην δημιουργία χρέους ελέγχονται και εκπίπτουν. Ελέγχονται επιπλέον και ποινικά, όπου υπάρχουν σχετικές ενδείξεις.

Η επιτυχία να αναδείξει η «Δημιουργία, ξανά!» ικανούς πολίτες στις περιφερειακές εκλογές θα την κάνει παίκτη που δεν θα είναι δυνατόν να αγνοηθεί σε κάθε επίπεδο.

Η συστηματική δικτύωση στις περιφέρειες, η επίσκεψη και παρουσία στα επιμελητήρια, στις ενώσεις επιχειρήσεων, στα συμβούλια των δήμων και των περιφερειών με προτάσεις, επιστολές, ερωτήματα, φακέλους ενισχύει την αναγνωρισιμότητα των στελεχών και την παρουσία της Δημιουργίας.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Για τις Δημοτικές Εκλογές: Γενικός στόχος είναι η ανάδειξη νέων, ικανών και δημιουργικών ανθρώπων που συνδέονται και συμμερίζονται τις απόψεις και ιδέες της Δημιουργίας σε κοινούς ανοιχτούς συνδυασμούς υποψηφίων.

Αυτόνομη πρωτοβουλία της Δημιουργίας μπορεί να αναληφθεί εάν κάπου ευνοείται από τις τοπικές συνθήκες (πχ μια πολύ ισχυρή προσωπικότητα που θα ήθελε να συνδεθεί με την Δημιουργία) και πάντοτε υπό την προϋπόθεση ότι δεν διευκολύνεται με αυτήν η ανάδειξη κάποιου άλλου ακραίου ή διεφθαρμένου υποψηφίου.

Γενική κατεύθυνση είναι η μη στήριξη ακραίων υποψηφίων, αλλά υποψηφίων που κινούνται σχηματικά στον ευρύτερο κεντρώο χώρο από την φιλελεύθερη κεντροαριστερά ως την φιλελεύθερη κεντροδεξιά, όπως και η αποφυγή της στήριξης ακραιφνώς κομματικών στελεχών που κατέρχονται ως υποψήφιοι. Σε περίπτωση στήριξης οι Περιφερειακές Οργανώσεις θα αναλάβουν τις σχετικές συζητήσεις και το αντίστοιχο πλαίσιο, όπου κριθεί πως υπάρχουν άνθρωποι με συνέπεια και αξιοπρέπεια. Σε περίπτωση που αυτοί δεν υφίστανται μπορεί να μην εκφραστεί κάποια γνώμη στήριξης.

Έμφαση στις Περιφερειακές Εκλογές: Αποτελούν θεμελιωδώς πολιτικές εκλογές και θα επιχειρηθεί η ευρύτερη δυνατή παρουσία της Δημιουργίας μέσω της συγκρότησης μεταρρυθμιστικών ψηφοδελτίων σε αυτές, αυτόνομα ή σε συνεργασία με όμορους ή ανεξάρτητους χώρους, στη βάση κοινών προτάσεων και θέσεων για την ανάπτυξη των περιφερειών και την ανανέωση του πολιτικού τους προσωπικού.

Ευρωεκλογές

Οι Ευρωεκλογές θα λειτουργήσουν ανατρεπτικά για την ΝΔ αλλά και για τον ΣΥΡΙΖΑ, εκτός εάν επικρατήσει και επιβληθεί κάποιο εκβιαστικό κεντρικό πολιτικό δίλημμα. Το γεγονός ότι δεν κρίνεται η κυβερνητική σταθερότητα σε αυτές απελευθερώνει δυνάμεις και πολιτικές δυναμικές.

Η ισχυρή ευρωπαϊκή πεποίθηση και η πίστη στην αναγκαιότητα της βαθύτερης ευρωπαϊκής ενοποίησης οφείλει να συνυπάρξει με το εποικοδομητικό όραμα για την Ευρώπη και το μέλλον της, για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που έχει μπροστά της. Οφείλει επίσης να συνοδευτεί από σαφείς και υλοποιήσιμες προτάσεις για την βελτίωση της λειτουργίας της Ένωσης με παράλληλη αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του νότου και ιδιαίτερα της χώρας μας.

Η Ελλάδα που θα προτείνουμε είναι η αξιοπρεπής Ελλάδα που συνεισφέρει στην Ευρωπαϊκή ευημερία με την δημιουργικότητα και την εφευρετικότητα των Ελλήνων, την δική της παραγωγή, παράδοση και κληρονομιά και όχι μια απαξιωμένη χώρα-ζητιάνια που εκπροσωπείται από περιφερόμενους επαίτες πολιτικούς. Θα επισημάνουμε ταυτόχρονα και τις κοινές Ευρωπαϊκές υποχρεώσεις και ευκαιρίες προερχόμενες από την ιδιαιτερότητα της Ελλάδας ως σταυροδρόμι, πύλη και σύνορο της Ευρώπης με τον αναπτυσσόμενο κόσμο. με την Μέση Ανατολή, την Αφρική, την Ασία και, μέσω και της ισχυρής ναυτιλίας της και της ελληνικής διασποράς, με τον σύγχρονο κόσμο.

Η εικόνα της Δημιουργίας θα είναι νέα πρόσωπα με αξιοπιστία και ικανότητες που θα συμβολίζουν την πίστη και την ελπίδα στο μέλλον, άνθρωποι που θα αντικατοπτρίζουν επίσης την ελληνική κοινωνία και τις δυνατότητες και τις δυσκολίες που περνά.

Το εκλογικό σώμα στο οποίο απευθυνόμαστε έχει ανάγκη να αναγνωρίσει τον εαυτό του σε εμάς. Η ελληνική πολιτική τάξη είναι πλήρως αποκομμένη από την καθημερινότητα της Ελληνικής κοινωνίας. Οι άνθρωποί της ζουν σε περιοχές διαφορετικές, μεγαλώνουν σε ένα διακριτό περιβάλλον, σπουδάζουν σε άλλα σχολεία και πανεπιστήμια, και σε κάποια στιγμή επιστρέφουν για να κυβερνήσουν κληρονομικά μια χώρα που δεν γνωρίζουν.

Οι πολίτες το έχουν αντιληφθεί αυτό και περιμένουν να δουν μορφωμένους και καλοπροαίρετους ανθρώπους που να μπορούν να τους αναγνωρίζουν στη γειτονιά τους. Αυτό δεν αποκλείει την συστράτευση κάποιων άξιων πολιτικών που έχουν αποβληθεί από το πολιτικό μας σύστημα ως ενοχλητικοί ή αποτραβήχτηκαν και οι οποίοι διαθέτουν κύρος και εμπειρία. Αλλά η συμμετοχή τους πρέπει να είναι ανιδιοτελής και να δεχτούν να στηρίζουν στην πρώτη γραμμή νέους ανθρώπους εκτός πολιτικού συστήματος.

Η Ευρωπαϊκή πρόταση της Δημιουργίας θα αναπτυχθεί στο πλαίσιο αυτό σε διακριτό αναλυτικό κείμενο. Με γενικές κατευθύνσεις, με υλοποιήσιμες στο παρόν θεσμικό πλαίσιο προτάσεις, αλλά και με προτάσεις για την εκ βάθρων μεταρρύθμιση και τον εκδημοκρατισμό του συστήματος διακυβέρνησης της Ευρώπης που βρίσκεται προ των πυλών ώστε αυτό να έρθει κοντά στους πολίτες. Για μια Ευρώπη των πόλεων και των περιφερειών. Δηλαδή μια Ευρώπη των συμμετέχων πολιτών.

Θα δοθεί έμφαση στις ευρωεκλογές με την αυτόνομη παρουσία της Δημιουργίας και με τη συμβολική συμμετοχή πολλών νέων ανθρώπων στο ψηφοδέλτιό της, κίνηση που θα αποτυπώνει το άνοιγμά της στην κοινωνία. Οι ευρωεκλογές είναι η μοναδική ευκαιρία των πολιτών να ψηφίσουν χωρίς τον φόβο των άμεσων συνεπειών της ψήφου τους, αν και σίγουρα τα γνωστά διλήμματα θα επιχειρηθεί να τεθούν, κύρια από την ΝΔ που θα επισείει το φόβητρο του ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο η ίδια οδηγεί και τον οποίο η ίδια εκτρέφει.

Οι Ευρωεκλογές αποτελούν κεντρική πολιτική προτεραιότητα της Δημιουργίας

Εάν τα πράγματα συνεχίσουν στην κατεύθυνση που κινούνται από τους κυβερνώντες και η αντιπολίτευση παραμείνει τόσο βαθιά ανίκανη και ανέτοιμη, η Δημιουργία είναι η μόνη διέξοδος που μπορεί να εκφράσει τα στρώματα εκείνα που προσβλέπουν σε μια ευρωπαϊκή σύγχρονη Ελλάδα. Τους ανθρώπους που αναζητούν ορθολογική ελπίδα, που πιστεύουν ότι μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι από τους άλλους Ευρωπαίους με βάση ένα σχέδιο, αν δηλαδή μας δοθεί ένα σταθερό σημείο να πατήσουμε. Αυτούς που βαρέθηκαν να τους μιλούν με το δάχτυλο υψωμένο άνθρωποι απόμακροι, με τους οποίους ποτέ δεν έχουν μοιραστεί το μετρό, το λεωφορείο ή το διπλανό γραφείο στην δουλειά.

Από τις περιφερειακές εκλογές και τις ευρωεκλογές θα αναδυθεί ένα εντελώς νέο πολιτικό τοπίο στη χώρα (εάν δεν προηγηθούν οι εθνικές εκλογές, πράγμα όχι απίθανο).

Το «απρόβλεπτο»

Όλα δείχνουν ότι η στρατηγική του κ. Σαμαρά είναι η ενίσχυση της πώλωσης και η εκμετάλλευση μιας πλασματικής εικόνας βελτίωσης της οικονομίας για την οποία πολλοί μιλούν, αλλά κανείς δεν αισθάνεται καθώς τα νούμερα χειροτερεύουν κάθε μέρα. Η στρατηγική αυτή έχει έναν πολιτικάντικο στόχο: τη διεξαγωγή εκλογών την κατάλληλη στιγμή, ίσως και πριν τις περιφερειακές και τις ευρωεκλογές οι οποίες μπορεί να δημιουργήσουν ένα άλλο, μη αναστρέψιμο πολιτικό σκηνικό.

Για τον λόγο αυτό η στρατηγική που περιγράφηκε πιο πάνω θα εφαρμοστεί ταχύτατα και με τρόπο αποφασιστικό ώστε να γίνει σαφές προς του πολίτες ότι κάθε ψήφος προς την ΝΔ και τους συμμάχους της είναι χαμένη ψήφος, αφού είναι μια ψήφος ενάντια στην πραγματικότητα και γι αυτό φέρνει τον λαϊκισμό εγγύτερα.

Πρέπει να περιοριστεί η οποιαδήποτε διαρροή προς τα παλαιά κόμματα και κυρίως προς την ΝΔ, μέσω της κυριαρχίας του γνωστού, ευτελούς και βολικού αλλά ξεπερασμένου διλήμματος που θα προσπαθήσουν αμοιβαία να επιβάλλουν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αναγκαίο να συγκροτηθεί ένας πόλος του προοδευτικού μεταρρυθμιστικού χώρου που θα ταυτιστεί άμεσα με το 10-15% των πλέον δυναμικών ψηφοφόρων της χώρας. Αυτοί αποτελούν τον πυρήνα του χώρου αυτού και αναδείκνυαν ανέκαθεν τις κυβερνήσεις. Αυτοί θα γίνουν από ταλαντευόμενοι, αποφασισμένοι ψηφοφόροι της Δημιουργίας. Αυτή είναι η πρόκληση.

Είναι πλέον ξεκάθαρο στους ανθρώπους που πιστεύουν στην πρόοδο και ελπίζουν σε ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τους αγαπημένους τους, ότι το δίλημμα δεν είναι ΝΔ ή ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος της συντήρησης και της οπισθοδρόμησης, αλλά μεταρρύθμιση ή κατάρρευση, Δημιουργία ή Καταστροφή.

Η “Δημιουργία, Ξανά!” δεν ενδιαφέρεται να μπει απλά στην Βουλή ή στην Ευρωβουλή, να κερδίσει κάποιες βουλευτικές έδρες. Δεν ενδιαφέρεται να είναι απλά ένας ψίθυρος της λογικής και της αξιοπρέπειας.

Θέλει να αλλάξει την Ελλάδα. Θέλει να είναι η φωνή του σύγχρονου κόσμου. Θέλει να δημιουργήσει ένα πλειοψηφικό ρεύμα αλλαγής και μεταρρυθμίσεων που θα οδηγήσει στην αναθεώρηση του παραγωγικού μοντέλου αλλά και του μοντέλου ζωής της χώρας, που έχει πια εξαντληθεί όπως και το πολιτικό της σύστημα.

Η Δημιουργία σκοπεύει αυτόνομα σε διψήφιο ποσοστό. Στο 10% των ψήφων.

Απευθύνεται στους πολλούς, πάρα πολλούς ανθρώπους, που και η καρδιά και ο νους τους είναι έτοιμα ήδη να ακούσουν το μήνυμα της Δημιουργίας. Και σύντομα θα ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι πάρα πολλοί, όσοι αποτελούν το δημιουργικό κομμάτι του Ελληνισμού, όσοι ελπίζουν και προσβλέπουν στο αύριο.

Η Δημιουργία έχει σκοπό να γίνει η αιχμή του δόρατος, ο πυρήνας των δυνάμεων της μεταρρύθμισης.

Έχει στόχο να είναι ο καταλύτης που θα γεννήσει ένα νέο πολιτικό σύστημα, σύγχρονο, ευρωπαϊκό, δημοκρατικό, δημιουργικό, ελεύθερο. Έχει σκοπό να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια, τον αυτοσεβασμό, την υπερηφάνεια του ελληνισμού όπου γης.

Συζητήθηκε και εγκρίθηκε ομόφωνα κατά τη συνεδρίαση της Εθνικής Επιτροπής, την 28^η Σεπτεμβρίου 2013

**Κωστής Ψαραδέλλης
Γραμματέας Εθνικής Επιτροπής**